

Onzichtbaar Paar

Ode aan al die mensen die psychisch lijden.

Dries Gilliaert

inkijkexemplaar

Onzichtbaar Paar

Dries Gilliaert

Ode aan al die mensen die psychisch lijden.

Eerste druk 2022
Copyright © Dries Gilliaert

Omslag vormgeving ProBeeld | Ambilicious
Omslagillustratie Jules van de Weyer

Binnenwerk vormgeving Ambilicious Studio | ProBeeld
Foto binnenwerk Ton de Koning
Redactie Inanna van den Berg | Ambilicious

Copyright © 2022 Ambilicious, Breda

ISBN 978-94-93275-49-2 | NUR 301
www.ambilicious.nl

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt
worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, of op welke wijze dan ook,
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Onzichtbaar Paar

31 Verhalen

51 Gedichten

VerlaatNooitJePlekVoordatJeJeVoetenOpheft
BelichtJeEigenCapaciteitenEnKlikZeVast
SummerEverywhere

Opgedragen aan Gregory Dessin

Vriend
Verhalenverteller
Filmmaker
Editor bij VRT NWS

*Een deel van mijn gedichten verwoorden
mijn verwerkingsproces.*

MUSKETIER FOREVER

Yo bro

Zo begroette je mij
Je was in het bezit
van lieve gekruide speelsheid,
liet ons in de gekheidswaan

Yo bro

Zo begroette je mij
Je zorgde voor
de nodige onnozelheidspraatjes,
trok je grollende grapjas aan
Kon desondanks ook goed luisteren,
serieuze gesprekken aangaan

Yo bro

Zo begroette je je vrienden
Je was de grappende filmmaker,
waker over je eigen
achternagaande dromen

Yo bro

Zo begroette je je vrienden
Je bewaarde toch ook
je oprechte coolheid
Bij jou waren we welgekomen

Yo bro

Zo begroette je mij
Je was de pleister
op het muskietennet
van de krokodillentranen

Yo bro

Zo begroette je mij
Je tilde ons op
met jouw zotzalmakende kranen

Yo bro

Zo begroette je je vrienden
Je was een waaier
van optimistische voelsprietten
De held van je eigen geluk

Yo bro

Zo begroette je je vrienden
Je zorgde voor
de juiste swing,
drumde je eigenheidsbestaan
Het liefst monteerde je beelden
met muziek

Yo bro

Ik speelde in jouw kortfilm mee
We trokken samen naar de zee
Jij zorgde voor zomerse stranden
van je eigen belevenissen
Je bezat een zwak hart,
maar groot in omvang
van liefdesverspreiding
Vanaf nu
monteer je
de mooiste beelden
daarboven
Daar waar
meer dan een wolk
ons breed toelicht

Voorwoord

Wat als je leeft in een wereld die anderen wellicht vreemd vinden? Is het dan eenzaamheid die grip krijgt op jouw leven? Of geeft het juist kracht de reis naar je innerlijke ik te starten en te bewonderen?

Dat bewonderen is wat Dries je laat voelen in zijn verhalen. Speels poëtisch met hier en daar een door hem 'ontdekt' woord. Ongemerkt neemt hij je mee in het brein van zijn personages. Je ervaart wat zij voelen in situaties die voor velen 'normaal' zijn. Dit is wat je een blik vol verwondering schenkt.

Neem Dries' verhalen bij de hand, zoals hij jou bij de hand neemt. Wandel samen door het paradijs van ontdekken, ontmoeten en proef de vrolijkheid die huist in zijn genen.

Inanna

Dit is een bloemlezing.
Angst en hoop onder de verhaalspot.

Dit is een ode aan al die mensen die psychisch lijden.
Die psychische kwetsbaarheid wordt in dit boek mooi weergegeven
als een verhaal.

Een tweestrijd met jezelf.
Je maakt telkens een wandeling met het personage.

Als je onder het spotlicht staat, valt het doek. Het slaat ineens om.
Voor iedereen herkenbaar. Het spotlicht dooft niet helemaal. Ergens
blijft een lichtpuntje branden. Dit staat centraal in dit verhaal.

Zomerse sprankelingen afwisselend met donkere gedachten. Dat is
waar de verhalen om draaien. De gedichten sluiten hier naadloos bij
aan. Gedichten geschreven in het blakende zonnelicht en 's nachts
tijdens een zelfreflectie, mijmering.

Ik voel me niet begrepen.
Waarom begrijpt niemand mij?
Ik sta er helemaal alleen voor. Het leven heeft mij gegrepen.
Niets is minder waar? Het is springen in de vallei.
Het is kiezen tussen beven, zweven, leven.
In mijn hoofd een spartelende bij.

De zomer wenkt me ...

DICHTSLAANDE DEUREN EN ALLES WAT
ERAAN VOORAFGAAT.

Soms duw ik iedereen die ik graag heb of graag zie van me weg. Ook online. Omdat ik dan vecht met mezelf. Omdat ik mezelf zoek.

Allen hebben ze een eigen verhaal.
Over zichzelf.
En over hun hoofdpersonage.
Hun kwetsbare ik vertelt.

BREINBRAND

Zonnebrand in ons brein

1

Mijn spiegelbeeld glanst
niet meer
Is opgeslorpt door
het nachtelijke watergewaad

Mijn ikjesdal buigt,
geeft zich over
Ik scheur
het zwart gordijn
open
Maak komaf
met mijn demonen

Wandel het zonnelicht
tegemoet
Versla de bronstige
breinvod
Mooiweerwolkjes
palmen de gedachtekamer in

Eenzaat op de dool

Kroop in donkere krochten
om te weten
hoe het ochtendglorien
te bereiken

Ik kom grootser
dan ooit tevoren
terug
In vol spotlicht

Beseffend
dat het deurtje
van het tochtgat
blijft openstaan
Rode doek verbindt

Langzaam ontwaak ik
Stap ik op uit de schaduw
Ontwar de spinsels

Hai Ikje!

De grappende Jij loste op in het niets. Je wandelt jezelf gewoonweg voorbij. Je bent niet wie je was. Je was niet wie je bent. Je schip-pert, op het vasteland, tussen alleen-zijn en het sociale aspect. Drijft af, vaart dichterbij. Voelt geen connectie meer. De wazigheid in je 'kop'. Verloren loop je rond. Wat is de reden tot bestaan ... als 'genieten' geen klemtoon kent, je alleen maar moet werken om te kunnen (over) leven? Als oorlog voeren het realistisch strijdtoneel is? Als gevoelens en gedachten je uitdelven. Je haat jezelf. Niet in het extreem mogelijke. Toch heb je het moeilijk met de wissel die jouw persoon maakt. Dat je anders reageert dan je wil, dan op dat moment mogelijk is.

Zoveel zonnebranden in je brein.

De wereld is ongrijpbaar. Onbegrijpelijk. Je vat het niet. En niemand begrijpt jou. Je bent een observator en je weet het. Analyseren is jouw to-dolijst afwerken. Je hoofd pijnigen. Het (voorbije) gebeuren over-zien. Je verliest jezelf in de loomheid, de vermoeidheidsdeken. Staart jezelf aan. De speelbal is aan het rollen geslagen, maar nam jou niet mee. Het actieve gedeelte in jou blijft op neutraal. Geen fut meer in je lijf. Gedachten delven je uit. Ook als je even niet denkt. De kinderen wachten op je altijd geestig poppenkastspel. Je kan ze enkel op je schoot laten neerploffen. Gevoelloos deemster je weg tussen menig grasspriet. Starend naar wat de natuur je biedt. Een uitgestrekt, bloeiend gebied is hetgeen je ziet. Je warmt je op aan het zonnelicht. Genieten is dat wat je moet doen. Er wordt te veel nadruk op het woord 'genieten' gelegd. Genieten in het hier en nu. Straks kan je nagenieten. En wat als dit nu eenmaal niet komt, je het niet voelt? Het niet ervaren van het na-genot. Je hebt het goed, bent op de juiste plek geboren. Toch is er een niveau hoger dan 'moeilijk' om te leven met de grootste verandering: die van jou. Jij, die zoveel verschillende facetten kent van

jezelf, altijd een andere kant van je belicht. Je zou voor minder jezelf verliezen. (En als je dan ook nog eens in zoveel verschillende rollen kruipt.)

Je bent niet wie je was. Je was niet wie je bent. De grappende Jij loste op in het niets. Of heeft nooit kennism gemaakt met de nieuwelingen. Je wandelt jezelf gewoonweg voorbij. Zo ver weg. In je hoofd. Toch ben je er nog. Dwaal je rond. Het doel wachtend op jou. De kleine betweter kruipt onder de huid vandaan. Je wilt het niet. Hoe kan je ooit echt van iemand houden, als je niet constant van jezelf houden kan?

Gedachten ontspringen in je hoofd. Je klautert overeind, vecht met de duivel. Het is handelen, jezelf besturen op automatische piloot. Je geraakt jezelf kwijt. Komt het doordat je steeds in andere rollen kruipt? Wil degene zijn die je reeds bent geweest, maar nu even niet uit je laadkoffertje kan halen. Het monstertje in jou die je benevelt. Is het meer dan vermoeidheid, die je niet kan ademen? Je hebt mensenkennis. Je weet maar al te goed hoe de ander nu naar je kijkt, over je denkt. Sommige woorden of zinsneden van de 'overkant' bereiken je humeurige uithoek. Je neemt de lift naar een ander verdiep dan het individu van de 'overkant'. En het klikte zo goed. Of dat dacht je toch.

Probeer je wat te rusten?

Het ochtendmerrieachtig gegeven nabij zijnd.

Liefs,

euhm,

toedels,

...

gewoonweg

Ikje

Dirkje

